

Verliefdheidjes terwijl de wereld brandt

Theater

'Kinderen van de zon' door Toneelgroep Amsterdam en NTGent, regie: Ivo van Hove. Gezien 27/11, Rabozaal, Amsterdam. Tournee tot en met 23/2. www.toneelgroepamsterdam.nl

Het liefst zou chemicus Pavel Prottassov (Jacob Derwig) zich de hele dag opsluiten in zijn laboratorium en daar op zoek gaan naar de oorsprong van het leven. Dagelijkse futiliteiten als de huur, de emotionele problemen van zijn vrouw of lastig personeel dringen maar matig tot hem door. Laat staan dat hij door heeft dat er een wereld is buiten de hekken van zijn landgoed.

Pavel is een van de intellectuelen die zich in de voorstelling 'Kinderen van de Zon' van Toneelgroep Amsterdam en NTGent heeft opgesloten in een ivoren toren. In de krappe huiskamer zijn de luiken gesloten en geen enkele deur leidt naar buiten. Alleen door de televisie komt er iets van de wereld buiten het hek naar binnen. Terwijl ze zich bezighouden met onderlinge verliefdheidjes en optimistisch discussiëren over vooruitgang, kunst en wetenschap woeden buiten woede, angst, cholera en armoede en groeit de opstand tegen de wereldvreemde elite.

Regisseur Ivo van Hove kiest ervoor om die elite neer te zetten als sukkelaars met te korte broeken, mislukte kapsels en bleke snoetjes. Alle relatieprobleempjes worden door het sterk acterende ensemble met veel humor en relativering gespeeld. In een groter licht doen ze er immers niet toe: terwijl de personages een beetje met elkaar aanmodderen, valt buiten de hekken de maatschappij uit elkaar.

Dat thema van het onbegrip tussen massa en elite is zeker actueel. Door al de voortkabelende relatieperikelen dreigt het in de voorstelling op de achtergrond te raken. Totdat, plotse-ling, een woedende massa alsnog de ivoren toren binnenvalt en de huis-

kamer verandert in een slagveld. Omdat Van Hove zeker wilde weten dat het publiek de relatie met de wereld buiten het theater niet zou missen, gooide hij er nog wat videobeelden in. Dus daar zijn ze weer: Hitler, Mussolini, Osama bin Laden en wel ja, de aanslagen van 11 september. Dat is zó van dik hout planken zagen, dat het moeilijk wordt om een en ander nog serieus te nemen.

Gelukkig is daar nog Lisa (Halina Reijn), de breekbare zus van Pavel. Ze trekt de luiken open en houdt, zittend op de rand van het podium met achter zich de beelden van een post-apocalyptisch landschap, een ingetogen, oprecht pleidooi voor de liefde. Daarmee eindigt de voorstelling niet alleen min of meer hoopvol, maar omzeilt zij ook net op tijd het drijfzand van de platte symboliek.

Robbert van Heuven

'Kinderen van de zon' ontsnapt net op tijd uit het drijfzand van platte symboliek.

FOTO JAN VERSWEYVEL

cultuur & media

Hartverwarmende investities

David Ego
in de
Hof

